

összeállítása, és végül a n. m. mg. kir. helytartótanács felszólítása folytán két erdészeti szakvélemény közlése; egyik Kassa szab. kir. város erdei rendezésére nézve, és a másik Menyhárd és Leibicz szepességi városok erdei perének tárgyában.

Hogy az egylet ez évi működése ennyire rövid keretbe vala foglalható, erre kétségtelenül nagy befolyással voltak azon rendkívüli viszonyok, melyek a választmány székhelyén a köztudat szerint történtek, legfőképp pedig, hogy az egyesület ez idő alatt az elnököt nélkülözte.

A közgyűlés e jelentést tudomásul veszi.

A tárgysorozat szerint a jövő évi költségvetés megállapítására kerülvén a sor, Barta Béla úr felemlíti, hogy a jövő egyleti év költségvetése véleménye szerint nem kevésbé függhet attól, ha valjón a tárgysorozat 6-ik pontjának tárgyalása alkalmával az egylet céljai előmozdítására nem tétetnek-e oly indítványok, melyek elfogadásával aztán a költségvetés is változás alá lenne veendő. A közgyűlés e véleményt osztja és a költségvetés megállapítását a tárgysorozat 6-ik pontjának tárgyalása után határozza felvenni.

A közelebbi közgyűlés helyének és idejének meghatározása tárgyalatván, Barta B. úr indítványozza, hogy miután a folyó évben meg nem tartott közgyűlés is Losoncz városába volt kitézve, és az egyesület mostanáig az ország azon részében még nem is tartott gyűlést, s mert Losoncz szab. kir. város és a méltóságos Szentiványi-család részéről az egyesület elfogadására barátságos vendégszeretet ajánlatot fől, ezért a jövő évi közgyűlés Losonczon volna megtartandó...

...Az egyleti tagoknak a gyűlésekben lehető minél nagyobb résztvehetőség érdekében Divald Adolf úr indítványozza, hogy a vasúti társulatoktól, valamint a duna-gőzhajózási társulattól is engedendő mérsékelt szállítási díjakra szóló jegyek jövőre nézve ne csak azon tagoknak szolgáltatassanak ki, a kik ez iránt az egyesülethez fordulnak, hanem az egylet minden tagjának a maga idejében előre küldessenek meg, hogy így azok minél számosabb részről igénybe vehetése megkönnyíthessék. A közgyűlés ez indítványt jövőre követendő határozattá mondja ki. Ezek után a választások eredményének közléséig a gyűlés felfüggesztetik.

A választók szavazategyei átvizsgálatván, a bizottmány elnöke Tisza László úr az egyleti igazgatóság általános szótöbbséggel történt következő megválasztását tudatja:

Elnök: gróf Keglevich Béla . .	38 szavazattal,
1-ső alelnök: gróf Pálffy István	38 szavazattal
2-od alelnök: Vágner Károly	38 szavazattal

Választmányi tagok: Piller Gedeon — 38, Gervay Nándor — 37, Bérczy Károly — 37, Hideghéthy Antal — 38, Németh Samu — 25, Inkey József — 38, Gróf Zichy Nep. János — 38, Prindl András — 38, Tisza Lajos — 37, Divald Adolf — 36, Barta Béla — 39, Haske Emil — 37 szavazattal.

A közgyűlés által nagyságos Korizmics László, Hajós József és Szathmári Károly urak az erdészeti téren szerzett hazafias érdemeikért az egyesület tiszteletbeli tagjainak választatnak.

Alelnök gróf Pálffy István az egyesület nevében elnök *gróf Keglevich Béla* ő méltóságát a választás elfogadására és az elnöki szék elfoglalására kéri fel. Méltósága e választást megköszönvén, meleg szavakban tudatja, hogy amennyiben az egyesület céljai előmozdítására saját részéről közhathat s hazai erdészetünk ügyének segélyére lehet, kész a közkívánatnak engedni, mely nyilatkozatot a közgyűlés általános éljenzéssel fogadja.

Bedő Albert,
m. p. titkár

*Forrás: Erdészeti Lapok, 1867. január
Kép: Vasárnapi Újság*

Egy régi székház emléke

A 77. Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár alkalmából a Magyar Mezőgazdaság Kft. egy 52 oldalas külön kiadványt jelentetett meg „OMÉK 2015 – A magyar föld legjava” címmel. A számos érdekes olvasnivaló, rengeteg információ között a 34-37. oldalon bukkanhatunk a „*Hetvenhét, mint a mesében*” című tanulmányra.

Szerzője, Szabó László Péter áttekintést nyújt az országos mezőgazdasági kiállítások történetéről. Mégpedig nemcsak sorozásuk kezdetétől, 1881-től, hanem már az ezt megelőző időktől kezdve, a történelmi gyökerekről is.

Ezek a gyökerek nagyon érdekesek szakmánk, az erdészet és azon belül Egyesületünk történetének szempontjából is. Ugyanis a szerző leírja, hogy az

Az OMGE székháza a 19. században –
Forrás: Vasárnapi Újság

1825-ben alapított Lófuttató Társaság 1832-ben vásárolta meg gróf Károlyi György 1200 négyszögöles úti telkét Pesten. „Ez a Széchenyi javaslatára Közteleknek elnevezett terület lett az otthona a következő évtizedek kiállításainak, majd itt építették fel az egyesület székházát is.” – írja a tanulmány szerzője. A székház azután számos agrártörténeti jelentőségű eseménynek lett a helyszíne. Itt zajlott le az a nevezetes 1866. december 9-i gyűlés is – 43 személy részvételével –, amely az 1851-ben Esztergomban megalakított Ungarischer Forstverein (1862-től Magyar Erdőszegylet) kimúlását és az Országos Erdészeti Egyesület megszületését jelentette. Ennek a régi székháznak az ábrázolása látható az OEE könyvtárban is, kifüggesztve.

A Lófuttató Társaság 1835-től Gazdasági Egyesület, majd a továbbiakban Országos Magyar Gazdasági Egyesület (OMGE) néven működött tovább, 1945-ig. A fent említett cikk szerzője is utal arra dolgozatában, hogy az OMGE tevékenysége nem szorítkozott kizárólag az állattenyésztésre, hanem fokozatosan kiterjedt az egész agráriumra. Ezt a tényt már én konkrétizálom, szakmánk vonatkozásában, annyiban, hogy 1842-ben létrehozták az OMGE Erdészeti Szakosztályát is (negyedszázaddal az OEE megalakulása előtt).

Ez a szakosztály nyilván ugyanebben a székházban kezdhette meg működését, a kor neves szakembereinek a közreműködésével. Pl. *Greiner Lajos*, az Ungarischer Forstverein alelnöke egy időben a vezetője is volt. Az OMGE folyóirata, a hetente kétszer megjelenő „Magyar Gazda” pedig egyre rendszeresebben közölt erdészeti szakcikkeket is. Értékes tanulmányt publikált ezzel kapcsolatban nemrég elhunyt kollégánk, *Gertheis Antal* erdőmérnök *Az Erdő c. folyóiratunk 1962. évi 9. számában Az erdészet kérdései a Magyar Gazda hasábjain, 1841–1847* címmel (410–415.p.).

Messzire vezetne annak fejtegetése, hogy miért nem ez a szakosztály lett a valóban magyar szellemiségű Országos Erdészeti Egyesület ősforrása, holott az OMGE oldalán még ott állt „a legnagyobb magyar”, *gróf Széchenyi István*, a Pesti Lófuttató Társaság életre hívója is. A szakosztály, a kevés adatból is megítélhetően, még az OEE létrehozása idején is aktívan működött.

Ezt az idősebb erdészettörténészek által nagyjából ismert OMGE-történetét azért idéztem fel az OMÉK ürügyén és Szabó László Péter nyomán, mert közeleg Egyesületünk alapításának kerek 150. esztendeje. A jubileum alkalmából talán ez a régi Üllői úti székház, az egykori Köztelek is megérdemelne majd egy emlékkoszorút.

Dr. Király Pál